0253

30

Ἄβδηρα.

408 π. Χ. Ἰ. 1 Ὀλυμπ.

68. ... Ἀθηναῖοι μὲν Εὐκλείμονι παρέδωκαν Διόν. Σικελ.
τὴν ἀρχήν ... ἱστ. Βιβ. XIII

72. ... Θρασύβουλος ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς Κεφ. 72
μετὰ νεῶν πεντεκαίδεκα πλεύσας ἐπὶ Θάσον Σελ. 477
ἐνίκησε μάχῃ ... ἡ πνάγκασε ... φρου-
ραν γαβόντας συμμάχους Ἀθηναίων ὄντας. Μετὰ δὲ
ταῦτα πλεύσας ἐπὶ Ἄβδηρα προσηγάγετο πόλιν
ἐν ταῖς δυνατωτάταις οὖσαν τότε τῶν ἐπὶ Θρά-
κης.

376. Χρ. 101. 1. Ὀλυμπ.

ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Χαρισάνδρου Βιβ. XV
Ἀλλοῖ δ' ἤγαγον Ὀλυμπιάδα πρώτην πρὸς ταῖς ε Κεφ. 36
κατόν. Σελ. 186

Ἐπὶ δὲ τούτων ἐν τῇ Θράκῃ Τριβαλλοὶ σιτοδείᾳ πιε-
σθέντες πανδημὶ στρατέαν ἐποιήσαντο πρὸς τὴν ὑ-
περόριον χώραν, καὶ τὰς τροφὰς ἐκ τῆς ἀλλοτρίας γῆς
ἐπορίζοντο. ὄντες δὲ πλέον τῶν τρισμυρίων ἐπιτρέ-
ψαντε ὁμόρα Θράκην καὶ τὴν τῶν Ἀβδηρίτων χώ-
ραν ἐπόρθησαν ἀδεῶς. πολλὴν δὲ ὠφελείας κυριεύ-
σαντες καταπεφρονηκότας καὶ ἀτάκτως τὴν ἐπανοδόν ε

0254

Ἄβδηρα.

170 π. Χ. 152. 3 Ὀλυμπ.

Βιβ. XXX

ποιοῦντο. οἱ δ' Ἀβδηρῖται, πανδημὶ ἐξαλείσαντες ἐν αὐτοῖς σπορᾶδιν ἢ ἀτάκτως ἦν ἐπάνοδον ποιούμενοι πρῶτος ἦν διοχλίων ἀνῆρον. οἱ δὲ βάρβαροι παροξυνθέντες ἐστὶ ἦσι συμβεβηκόσι, ἢ βουλόμενοι ἦν Ἀβδηρῖται ἐπιμπρήσασθαι, πάλιν ἐνέβαλον αὐτῶν ἐς ἦν χώραν. οἱ δὲ προνενικηκότες ἐπαρθέντες ἦν προτερήματι, καὶ ἦν πρεσβυτέρων θρᾶκαν συμμαχίαν ἀποφράντων αὐτοῖς, παρετάξαντο ἦσι βαρβάροις: γενομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς, ἢ ἦν θρᾶκων κεταλαλούμενον ἄρχω, κονωθέντες οἱ Ἀβδηρῖται ἢ κυκλωθέντες ὑπὸ ἦ πλήθους ἦν βαρβάρων, ὀχεδὸν ἀπάντες οἱ ἦν μάχης μετεσχηκότες κατεκόπησαν. ἠπιμαύτη δὲ συμφορᾷ ἦν Ἀβδηρίτων περιπεπτωκότων ἢ μελλόντων πολιορκεῖσθαι, Χαβρίας ὁ Ἀθηναῖος ἐστράτευσε μετὰ δυνάμεως ἐξόλετο ἦν κινδύνων ἦν Ἀβδηρῖται, ἢ ἦν μὲν βαρβάρου ἐξήλασεν ἐκ ἦν χώρας, ἐν δὲ ἦ πόλη φρουραν ἀξιόλογα καταλιπὼν αὐτὸς ὑπὸ ἦνων ἐδολοφονήθη.

Βιβ. XXX
ἀποσπασμα
Ια
Κερ 6
Ξεν 397

Ἄβδηρα.

170 π. Χ. 159. 3 Ὀλυμπ.

Βιβ. XXX

[illegible] οἱ περὶ ἦν ἐνεκεν ἦν ἦν Ἀβδηρίτων πόλιν πολιορκοῦντες, ἢ ἦν ἐκ ἦν βίας ἄλωσιν ἀπογνόντες, οἱ ἐπιμηχανῶν ἄλλα πρὸς ἦν τοιαύτην ἦν δόξιν πρωτεύοντα, ἦν Ἀβδηρίτων, ἢ ἦν μυριεῦον κέρας διαφυλάτοντα διὰ δόξιν ἰδίαν ἢ ἀπελεύθερον διακόσιον. ἐξαλαγήσαντες ἐν αὐτοῖς ἐπαγγελίαις, οἱ ἀ ἦν παρρυήσεσθαι ἐπὶ ἦν ἰσχύος ἢ ἦν πόλεως ἐκυρίευσαν. ὁ δὲ ἦν πόλιν πρὸς τοιαύτην κατρίας ἦν ἐκεργεσίας, πρὸ ἀφθαλμῶν λαμβάνων ἦν ἦν πατρίδος κατασκαφὴν, ἐν ἀθυμίᾳ ἢ ἐπιπαμέλεια ἦν καταλαγόμενον ἐβίωσε χρόνον (cic. de vict. A. vit. p. 309 v. 548 W. X.

167 π. Χ. 153. 2 Ὀλυμπ.

XXXI
Ξεν. 7-8

[illegible]

1250

Ἄβδηρα. θράκη Βισαλτία.

Διοδ. Σικη. Βιβ. 19 Κεφ 50. 2 σ. 348.

« Ἡ μὲν γὰρ παραθαλάθιος αὐθὴς (1) ἀπὸ τῆς Ἀβδηρίτων χώρας τὴν ἀρχὴν ἔχουσα διέτρονε μέχρι τοῦ Ἑστρου ποταμοῦ. »

Βιβ. XXXI. 8 σ. 8.

« Τὴν δὲ χώραν ὅλην διῆλον (Ῥωμαῖοι) φ τέσσαρα μέρη, ὧν πρῶτον τὸ μεταξὺ Νέστου ποταμοῦ καὶ Στρυμόνος καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Νέστου ἐρύματα καὶ τὰ πρὸς Ἄβδηρα καὶ Μαρώνειαν καὶ Αἶνον πόλεις, πρὸς δύσμας δὲ τοῦ Στρυμόνος Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν Σινθικῇ Ἡράκλειας. δεύτερον μέρος, ὅσεραπο μὲν ἀνατολὴν ὁρίζει ὁ Στρυμὼν ποταμός, ἀπὸ δὲ δύσμων Ἄξιος ποταμός καὶ οἱ παρακείμενοι αὐτῷ τόποι. »

(1) τῆς ὑπὸ τοῦ Σιτάλκου βασιλευομένης θράκης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ